

ikke har faaet den ført ud i Livet i den Forstand, at de ligefrem har faaet Adgang til paa Grund af Invaliditet af modtage de paagældende Beløb.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre, Hr. Kr. Kristensen, sagde til os, at vi maatte bygge paa Landets økonomiske Bæreevne og ikke paatage os Ydelser, der gik ud over denne. Ja, herom kan vi være fuldkommen enige, men jeg kan ikke føle mig overbevist om, at det danske Samfund er kommet saa langt ned i økonomisk Bæreevne, at det ikke kan staa ved den berettigede Forventning, som det danske Samfund her i sin Tid har vakt, og navnlig kan jeg ikke se Udtryk for, at det Parti, der fører denne Lovgivning frem nu, føler sig overbevist om, at Statens Bæreevne i den Grad er brudt, som maatte være Udgangspunktet for en Forandring af Bestemmelserne her, naar jeg samtidig ser dette Parti opretholde og gennemføre Militærudgifter af det Omfang, som vi har i Øjeblikket, uden at ville anvende tilsvarende Betragtninger derpaa.

Den højtærede Minister sagde, at Ordene „i særlige Tilfælde“, saadan som Udtrykket var brugt i Lovforslaget, fastslog, at der her altid kun skulde være Tale om et Mindretal, og jeg forstod ham saaledes, at det altid maatte blive et meget ringe Mindretal. Denne Fortolkning er jo den skarpeste Fortolkning, der kan gives af den paagældende Bestemmelse. Skal den forstaas saaledes, saa betyder det i Praksis, at for et meget stort Antal Invalider vil den Understøttelse, de faar, ikke være tilstrækkelig. Man maa da fra Kommunens Side — afskaaret fra at hjælpe dem i Henhold til denne Lov, ogsaa i Henhold til Tillægsparagraffen her — være nødt til at yde dem Fattighjælp eller finde andre Former for at komme dem til Hjælp. Det bliver ikke billigere, og det kan i mange Tilfælde have den Følge, at de paagældende mister Valgretten. Derfor beklager jeg for mit Vedkommende, at Ministeren opfatter det saaledes, alt naturligvis under Forudsætning af, at Lovforslaget overhovedet gennemføres, thi i saa Fald vil Loven da komme til at virke betydelig skadeligere end, hvis man kom til en mildere Forstaaelse af denne Bestemmelse. Den højtærede Minister hævdede i Anledning af de Bemærkninger, jeg havde gjort om Parikrone og Pristal, at Kronens Kursværdi mere end Pristallet var det naturlige Udgangspunkt for en Sammenligning og desuden lettere at anvende,

fordi man havde den netop paa det givne Tidspunkt. Det kan være rigtig nok, at det er lettere at tage det til Udgangspunkt, men jeg kan ikke erkende Berettigelsen deraf. Kronens Kurs har svinget paa mangfoldige Maader i disse Aar, og sjældent eller aldrig har vel Priserne i Danmark nogenlunde svaret til det Forhold, hvori Kronens Købeevne stod overfor Udlandet. Hvis vi skal tage et Udgangspunkt, maa det da være Pristallet, her bliver Tale om. Derom gjorde Ministeren ingen Bemærkning til det, jeg fremhævede, nemlig, at hvis man vælger det Pristal, som forekommer mig i dette Tilfælde at være det naturligste, idet det gjaldt og byggede paa Priserne paa det Tidspunkt, da Loven var gennemført, og desuden havde den Fordel at være gunstigere for de paagældende end det Pristal, Ministeren har regnet med, da bliver Beløbet et andet end det, som er foreslaaet her i Lovforslaget, nemlig 610 Kr. og ikke 540 Kr.

Den højtærede Minister gjorde endvidere nogle Bemærkninger, hvis Rækkevidde jeg ikke er ganske klar over, med Hensyn til Invalidedefondens Størrelse. Jeg har nævnt, at efter den Beretning, som er afgivet i December, skulde Invalidedefonden den 31. December 1925 have udgjort omtrent 10 Mill. Kr., nemlig 9 620 000 Kr. Den højtærede Minister sagde i den Anledning, at det var en stor Fejl, thi dette var Papirbeløb, men han gav ikke nogen nærmere Forklaring af, hvorledes han kom til, at det var en Fejl. Hvis det virkelig er en Fejl, maa Regnskabet være affattet paa en Maade, som i alt Fald gør det svært for mig at forstaa det, og jeg vilde i saa Fald gerne belæres af den højtærede Minister. Saa vidt jeg forstod Ministerens Opfattelse, var der et Beløb af 4 Mill. Kr. Det kan man komme til, hvis man fra-regner det Beløb, som Fonden har til gode hos Kommunerne og Socialministeriet. Efter den Opgørelse, som foreligger her, har den mellem 5 og 6 Mill. Kr. til gode. Men jeg antager ikke, at Ministeren betragter dette som usikre Papirbeløb, som man ikke kan regne med i Fondens Opgørelse. Jeg har imidlertid for min Del gjort opmærksom paa, at jeg ikke var klar over, hvorvidt dette Beløb, som anføres her et Aar tilbage i Tiden, var det nuværende Beløb, eller der er foregaaet Forskydninger i Aarets Løb, om Beløbet er vokset eller ikke. Det var dette, jeg vilde sætte Pris paa at faa Oplysning om af Ministeren. Derfor beklager jeg for mit Vedkommende, at Ministeren ikke har givet denne; men hvis